

Стаття 362. Викрадення, привласнення, вимагання комп'ютерної інформації або заволодіння нею шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем

1. Викрадення, привласнення, вимагання комп'ютерної інформації або заволодіння нею шляхом шахрайства чи зловживання службовою особою своїм службовим становищем — караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, — караються штрафом від ста до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони заподіяли істотну шкоду, — караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

1. Предмет злочину — комп'ютерна інформація введена (закладена) в електронно-обчислювальні машини (комп'ютери), їх системи чи мережі, а також носії такої інформації (див. коментар до ст. 361 КК).

2. Об'єктивна сторона злочину припускає активні протиправні дії, що полягають у викраденні, привласненні, вимаганні комп'ютерної інформації чи її носіїв, а також у заволодінні нею шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем. У результаті здійснення зазначених дій комп'ютерна інформація вибуває із правомірного володіння власника чи іншої особи і надходить у володіння винної особи та може бути нею використана на власний розсуд.

Об'єктивні ознаки викрадення, привласнення, вимагання комп'ютерної інформації, заволодіння нею шляхом шахрайства слід розуміти так само, як і в злочинах проти власності (див. коментар до статей 185, 186, 189, 190, 191 КК).

Для наявності об'єктивної сторони потрібно встановити не тільки здійснення особою одного з діянь, зазначених у ч. 1 ст. 362 КК, а й настання суспільне небезпечних наслідків — комп'ютерна інформація власника чи особи, що нею володіє, внаслідок протиправних дій переходить у володіння винної особи. Вимагання комп'ютерної інформації вважається закінченим з моменту вимоги передачі комп'ютерної інформації чи передачі права на таку інформацію, поєднаної з погрозою (ст. 189 КК).

3. Суб'єктивна сторона злочину — вина у формі прямого умислу. Мотив для кваліфікації значення не має.

4. Суб'єкт злочину — фізична осудна особа, яка досягла 16-річного віку. У випадку ж заволодіння комп'ютерною інформацією шляхом зловживання службовим становищем чи шляхом привласнення — суб'єкт злочину спеціальний — службова особа чи особа, якій інформація була довірена чи перебувала в її віданні.

5. Якщо при викраденні комп'ютерної інформації до потерпілого було застосоване насильство і завдано, наприклад, тілесних ушкоджень, все вчинене слід кваліфікувати за сукупністю злочинів — за ст. 362 КК і відповідною статтею, що передбачає злочин проти життя чи здоров'я. Викрадення, привласнення, вимагання комп'ютера, який містить інформацію, або носіїв комп'ютерної інформації, що становлять значну матеріальну цінність, внаслідок чого потерпілому заподіяно істотну майнову шкоду, або заволодіння такими предметами шляхом шахрайства, зловживання службовим становищем, а також розбій з метою заволодіння зазначеними предметами повинне кваліфікуватися також за сукупністю злочинів: за ст. 362 КК і відповідними статтями глави про злочини проти власності.

У частині 2 ст. 362 КК передбачена відповідальність за ті ж дії, вчинені повторно чи за попередньою змовою групою осіб, або такі, що завдали істотної шкоди (див. коментар до ст. 361 КК).